

Livet som en spegel

Nina Matthis

Skrivet: 1 maj 2010 Soul Word: 3 juni 2010

Själen vill lära oss allt om kärlek. Därför hamnar vi ibland i situationer, som tar fram våra lägre känslor. Vi kan få för oss att det är orättvist att vi hamnar där igen och igen. Men det är faktiskt mycketvist. Det visar oss vårt motstånd mycket tydligt. Det leder oss återigen till den återvändsgränd, där vi till sist måste lära oss kärlek och försoning för att hitta ut.

Om du exempelvis är kvinna och är arg på "alla självgoda män", kommer du sannolikt få möta just sådana män i livet. Det kan vara din chef, din pappa, din bror, din lärare, en kollega, grannen, eller så har du gått och gift dig med en! Du försöker säkert upplysa honom om att han är en besserwisser, rakt på sak eller genom din attityd. Du försöker med alla möjliga knep att förändra honom, tills du säcker ihop av utmattning. Då finns det två sätt att gå tillväga; antingen att fly fältet eller att själv förändras.

Vad tror du själen skulle önska?

När du inser att du själv tror att du *vet bättre* än den där mannen, förändras hela saken. Vem är besserwissern? Kanske han. Kanske du. Kanske har ni samma problem att lösa; tankar om hur saker och ting *borde* vara, att alltid veta bäst.

När du förstår att ditt eget *synsätt* skapar en åtskillnad som egentligen inte finns, närmar du dig enheten. Där tar kärleken vid. Du kan äntligen hitta ut ur den förvirring där du kan ha vistats i årtal. Du är fri att gå ut i ljuset och behöver inte återskapa den gamla situationen mer, eftersom du inte längre upplever den.

Själens kärlek är inte selektiv. Den håller inte ordning på vem som ska få din kärlek och varför. Den älskar alla som de är. Men om den kärleken stöter på motstånd inom dig, så hakar den upp sig som en gammal grammofonskiva - just där hindret finns.

Om och om igen får du möta din egen tjatiga spegelbild, tills du har omvandlat dina egna tankehinder. På så vis kan du inte fly från din egen kärlek. Till sist måste du möta den.